

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo

De beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Hengelo zijn op 19 juli 2016 door het college vastgesteld. Deze beleidsregels zijn een uitwerking van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo: een aantal onderwerpen wordt verder verduidelijkt en concreter gemaakt.

De Beleidsregels treden pas in werking indien en voor zover uw raad besluit de gewijzigde Verordening daadwerkelijk vast te stellen.

BELEIDSREGELS MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING GEMEENTE HENGLO 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo;

gelet op het bepaalde in artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht;

gelet op de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015, 2e wijziging nummer 2038963;

b e s l u i t e n:

vast te stellen de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo

HOOFDSTUK 1 ALGEMEEN

Artikel 1. Begrippen

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a. Algemene dagelijkse levensverrichtingen (ADL): zijn de handelingen die mensen dagelijks in het gewone leven verrichten, met inbegrip van persoonlijke verzorging. Mensen zijn zelfredzaam in hun algemene dagelijkse levensverrichtingen als zij de volgende dingen kunnen:
 - in en uit bed komen;
 - aan- en uitkleden;
 - bewegen/lopen, gaan zitten en weer opstaan;
 - lichamelijke hygiëne, toiletbezoek;
 - eten/drinken;
 - medicijnen innemen;
 - ontspanning en sociaal contact.
- b. Algemene voorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1 eerste lid van de Wet.
- c. Beschermd wonen: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals bedoeld in artikel 1.1.1 eerste lid van de Wet.
- d. Beleidsregels: de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo
- e. Bijdrageperiode: aangesloten wordt bij artikel 3.8 lid 3 van het Uitvoeringsbesluit.
- f. Budgetplan: overzicht van de door de cliënt of diens wettelijk vertegenwoordiger voorgenomen besteding van een aan te vragen persoonsgebonden budget.
- g. Centrale Intake Maatschappelijke Opvang Twente: het loket waarnaar een cliënt, na een melding als bedoeld in artikel 2.1. van de Verordening wordt verwezen en men het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 van de Verordening naar de noodzaak voor maatschappelijke ondersteuning voor opvang en beschermd wonen uitvoert.
- h. Dagdeel: een aaneengesloten deel van de dag van maximaal vier uren.
- i. Dienstverlening: ondersteuning op grond van een maatwerkvoorziening in het kader van de Wet die een persoon, instantie of onderneming biedt aan een ingezetene, met uitzondering van ondersteuning in de vorm van vervoer, woonvoorzieningen of hulpmiddelen.
- j. Dienstenbon: een algemene voorziening in de vorm van een bon waarmee een cliënt tegen betaling van een eigen bijdrage een uur huishoudelijke ondersteuning in natura kan afnemen bij een deelnemende aanbieder. De dienstenbon is bedoeld voor extra ondersteuning en vervangt niet de maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden.

- k. Etmaal: aaneengesloten periode van 24 uur.
- l. Geobjectiveerde beperking: een langdurige beperking op medische gronden, naar objectieve maatstaven gemeten.
- m. Gezamenlijk huishouden: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 3 lid 3 en 4 van de Participatiewet.
- n. Huisgenoot: De persoon met wie de cliënt duurzaam een gezamenlijk huishouden voert.
- o. Leefeenheid: geheel aan personen, daaronder begrepen de partner en kinderen, waarmee de cliënt op hetzelfde adres woonachtig is, anders dan in een commerciële huurders- of kostgangersrelatie.
- p. Licht huishoudelijk werk: opruimen, stof afnemen op ooghoogte, afwassen.
- q. Opvang: onderdak en begeleiding voor personen die de thuissituatie hebben verlaten, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
- r. Overbelasting: een verstoring van het evenwicht tussen draagkracht en draaglast waardoor fysieke en/of psychische klachten ontstaan.
- s. Partner: Huisgenoot met wie de cliënt is gehuwd of een relatie onderhoudt die daarmee gelijk kan worden gesteld.
- t. Persoonsgebonden budget: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1. van de Wet.
- u. Primaire ruimten: Onder primaire ruimten vallen in ieder geval: woonkamer, keuken, slaapkamer(s) voor zover in gebruik door personen binnen de gezamenlijke huishouding, verkeersruimten zoals hal, overloop en bijkeuken, badkamer, toilet, trap voor zover deze naar de hierboven genoemde ruimten leidt.
Onder primaire ruimten vallen in ieder geval niet de berging, kelder, zolder en logeerkamer(s).
- v. Sportvoorziening: een voorziening die een persoon met beperkingen door middel van sportbeoefening in staat stelt maatschappelijk te participeren.
- w. Uitvoeringsbesluit: Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, zijnde een algemene maatregel van bestuur.
- x. Verordening: de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015, 2^e wijziging.
- y. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
- z. Zorgplan: schriftelijke vastlegging van de aard, omvang en wijze waarop de ondersteuning door de zorgaanbieder wordt verstrekt.
- aa. Zwaar huishoudelijk werk: stofzuigen, dweilen, schoonmaken van sanitair en keuken, bedden verschonen, hoog en laag stof afnemen.

HOOFDSTUK 2 NADERE UITWERKING ALGEMENE VOORZIENING

Artikel 2.1. Dienstenbon ondersteuning bij het huishouden

1. De algemene voorziening dienstenbon ondersteuning bij het huishouden kan ingezet worden voor werkzaamheden die aanvullend zijn op de maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden. De werkzaamheden kunnen bestaan uit:
 - het wassen en of strijken van kleding (inclusief opvouwen en opbergen);
 - schoonmaken van kamers die niet behoren tot de primaire ruimtes;
 - extra schoonmaakwerk in verband met de aanwezigheid van huisdieren;
 - het schoonhouden van de buitenruimte van de woning;
 - het lappen van de ramen binnen en buiten.
2. Een dienstenbon kan worden aangevraagd door een persoon die in Hengelo woonachtig is en :
 - een geldige indicatie op grond van de Wmo heeft (cliënt) of
 - geregistreerd staat bij Wijkkracht (mantelzorger)

3. De aanvraag voor een dienstenbon wordt ingediend bij het college met behulp van een daarvoor beschikbaar gesteld formulier.
4. Cliënt en of mantelzorger kunnen voor de inzet van de dienstenbon kiezen voor een aanbieder uit de lijst met gecontracteerde aanbieders.
5. Cliënt en of mantelzorger en aanbieder maken in onderling overleg afspraken over de datum en het tijdstip waarop de werkzaamheden die vallen onder de dienstenbon worden uitgevoerd.
6. Er vindt geen restitutie plaats op eenmaal aangeschafte dienstenbonnen.

HOOFDSTUK 3 NADERE UITWERKING MAATWERKVOORZIENING

Paragraaf 3.1. Eigen mogelijkheden cliënt

Artikel 3.1.1. Eigen kracht

Onder eigen kracht, zoals vermeld in artikel 4.1.1. lid 2 sub a van de verordening wordt verstaan datgene wat binnen het vermogen van de cliënt ligt om zelf tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie te komen. De cliënt moet zich in hoge mate inspannen om dát aan te wenden wat binnen zijn eigen bereik ligt om in zijn behoefte op het gebied van maatschappelijke ondersteuning te voorzien.

Artikel 3.1.2. Gebruikelijke hulp

1. Onder gebruikelijke hulp zoals vermeld in artikel 4.1.1. lid 2 sub b van de verordening wordt verstaan de normale, dagelijkse zorg die partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten geacht worden elkaar onderling te bieden, omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.
2. De hulp aan een cliënt is gebruikelijke hulp wanneer de hulp naar algemeen maatschappelijk aanvaarde maatstaven door partner, ouder, inwonend kind of andere huisgenoot in de persoonlijke levenssfeer onderling aan elkaar moet worden geboden.
3. Bij gebruikelijke hulp wordt gekeken naar wat aan tijdsbesteding bij die activiteit bij een gezond persoon gebruikelijk is. Daarbij omvat gebruikelijke hulp de hulp die iedereen nodig heeft (wassen, eten en dergelijke) maar ook de hulp die deze activiteiten in verband met gezondheidsproblemen vervangt.
4. Bij het oordeel of gebruikelijke hulp kan worden geleverd houdt het college in ieder geval rekening met:
 - a. de omvang van de ondersteuningsbehoefte;
 - b. de leeftijd en de ontwikkelingsfase van inwonende kinderen;
 - c. de leerbaarheid van de cliënt en/of huisgenoten van wie gebruikelijke hulp kan worden geleverd;
 - d. de omstandigheid dat een huisgenoot regelmatig niet aanwezig is vanwege activiteiten elders met een verplichtend karakter.
5. In geval de cliënt een zeer korte, bekende levensverwachting heeft, kan ter ontlasting van de leefeenheid van de cliënt afgeweken worden van de gebruikelijke zorg.

Artikel 3.1.3. Uitzonderingen op het bieden van gebruikelijke hulp

1. Voor zover een partner, ouder, volwassen kind en/of elke andere volwassen huisgenoot geobjectiveerde beperkingen heeft en/of kennis/vaardigheden mist om gebruikelijke hulp voor de cliënt uit te voeren en deze vaardigheden niet kan aanleren, wordt van hen geen bijdrage verwacht. Er is sprake van een geobjectiveerde beperking als er op medische gronden, naar objectieve maatstaven gemeten, sprake is van een beperking waardoor langdurig geen hulp

kan worden verleend aan cliënt. De reden dat de partner, ouder, volwassen kind en/of andere volwassen huisgenoot de vaardigheden niet kan aanleren, moet worden gemotiveerd.

2. Voor zover een partner, ouder, volwassen kind en/of andere volwassen huisgenoot overbelast is of dreigt te raken, wordt van hem beperkt gebruikelijke hulp verwacht, totdat deze dreigende overbelasting is opgeheven.

Artikel 3.1.4. Mantelzorg

1. Onder mantelzorg zoals vermeld in artikel 4.1.1. lid 2 sub c van de verordening wordt verstaan de zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan de cliënt, door personen uit diens directe omgeving waarbij de zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie.
2. Bij mantelzorg wordt de normale (gebruikelijke) zorg in zwaarte, duur en/of intensiteit aanmerkelijk overschreden.
3. Mantelzorg vindt plaats op basis van vrijwilligheid, dat wil zeggen dat de mantelzorger bereid is en in staat geacht mag worden deze zorg te leveren.
4. Bij mantelzorg wordt een onderscheid gemaakt tussen:
 - a. Interne mantelzorg: extra zorg verleend door huisgenoten, medebewoners van dezelfde woning.
 - b. Externe mantelzorg: extra zorg wordt verleend door mensen die geen deel uitmaken van de leefeenheid van de hulpvrager.

Artikel 3.1.5. Sociale netwerk

Onder het sociaal netwerk zoals vermeld in artikel 4.1.1. lid 2 sub d van de verordening wordt verstaan de personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt.

Artikel 3.1.6. Algemene voorzieningen

Onder een algemene voorziening zoals vermeld in artikel 4.1.1. lid 2 sub f van de verordening wordt verstaan een voorziening die wordt geleverd op basis van directe beschikbaarheid, met een beperkte toegangsbeoordeling en die een snelle en adequate oplossing biedt voor de beperkingen die een cliënt ondervindt.

Artikel 3.1.7. Algemeen gebruikelijke voorzieningen

1. Onder een algemeen gebruikelijke voorziening zoals vermeld in artikel 4.1.1. lid 2 sub e van de verordening wordt verstaan een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking, dus ook door anderen gebruikt wordt, algemeen verkrijgbaar is en niet – aanzienlijk – duurder is dan vergelijkbare producten.
2. Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorliggende voorziening waarvan gebruik moet worden gemaakt als deze voorhanden is en in redelijkheid een oplossing biedt voor de hulpvraag van de cliënt.
3. Wanneer cliënt op grond van de beperkingen die hij ondervindt speciale uitvoeringen nodig heeft van voorzieningen die algemeen gebruikelijk zijn, komen alleen de meerkosten voor vergoeding in aanmerking.

Paragraaf 3.2. Passende bijdrage maatwerkvoorziening

Artikel 3.2.1. Resultaatgebieden passende bijdrage

1. Indien uit het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.4. van de verordening blijkt dat de cliënt niet zelf in staat is zijn beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid of participatie weg te nemen of te verminderen, kan het college de passende bijdrage zoals bedoeld in artikel 4.1.1 lid 2 van de verordening leveren binnen de volgende resultaatgebieden:
 - a. ondersteuning bij het huishouden;
 - b. ondersteuning bij zelfstandig leven;
 - c. ondersteuning bij maatschappelijke deelname;
 - d. ondersteuning in de vorm van begeleid wonen;
 - e. ondersteuning in de vorm van kortdurend verblijf;
 - f. ondersteuning gericht op het wonen;
 - g. ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving.
2. Indien uit het onderzoek blijkt dat de cliënt niet zelf in staat is zijn problemen bij het zich handhaven in de samenleving weg te nemen of te verminderen, kan het college de passende bijdrage zoals bedoeld in artikel 4.1.2 lid 2 van de verordening leveren binnen de volgende resultaatgebieden:
 - a. ondersteuning in de vorm van beschermd wonen
 - b. ondersteuning in de vorm van (maatschappelijke)opvang

Artikel 3.2.2. Ondersteuning bij het huishouden

1. De maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden bestaat uit het leefbaar houden van de primaire ruimten, dat wil zeggen dat de woning schoon moet zijn volgens algemeen gebruikelijke hygiënische normen. Daarnaast moet het huis opgeruimd en functioneel zijn.
2. De volgende activiteiten vallen niet onder de maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden: verzorging van dieren, ramen lappen aan de binnen- en buitenkant, de grote schoonmaak, wassen en strijken en werkzaamheden die buiten de woning plaatsvinden, zoals tuinonderhoud.
3. Bij het bepalen van de frequentie van de werkzaamheden in het kader van de ondersteuning houdt het college rekening met extra licht en zwaar huishoudelijk werk bij:
 - medisch geobjectiveerde allergieën voor huisstofmijt;
 - ernstige klachten ten gevolge van COPD-problematiek;
 - hogere vervuilingsgraad door gebruik noodzakelijke hulpmiddelen.

Artikel 3.2.3 Ondersteuning bij het huishouden plus

1. In aanvulling op de voorziening als genoemd in artikel 3.2.2 lid 1 kan het college de maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden plus toekennen. Deze maatwerkvoorziening bestaat uit:
 - de ondersteuning bij de persoonlijke hygiëne, aan- en uitkleden en maaltijdondersteuning van een tot de leefeenheid behorend minderjarige kind;
 - de ondersteuning bij het bereiden van de benodigde dagelijkse maaltijden bestaande uit: broodmaaltijd bereiden en klaarzetten; warme maaltijden opwarmen en klaarzetten en afruimen en afwassen c.q. vaatwasser in- en uitpakken.

2. Ondersteuning plus kan worden ingezet indien:
 - a. er problemen zijn bij het thuis kunnen verzorgen van minderjarige kinderen of;
 - b. wanneer er sprake is van een terminale fase van een ziekte.

Artikel 3.2.4. Ondersteuning bij zelfstandig leven (OZL)

1. De maatwerkvoorziening OZL bestaat uit het ondersteunen van de cliënt bij het behalen van onder meer de volgende resultaten:
 - a. cliënt is in staat om:
 - zijn financiële situatie gezond te houden;
 - te voorzien in zijn eerste levensbehoeften;
 - taken uit te voeren rondom het huis;
 - isolement te voorkomen;
 - besluiten te nemen;
 - zichzelf te verzorgen;
 - op een passende manier voor zichzelf op te komen;
 - met minimale ondersteuning stabiel te functioneren en te participeren in de maatschappij;
 - zelfstandig thuis te blijven wonen;
 - zich zelfstandig te verplaatsen met algemeen gebruikelijke vervoersmiddelen;
 - gezond te leven en kan hier naar ook handelen (voeding en beweging).
 - b. cliënt beschikt over:
 - ADL-vaardigheden;
 - werknemersvaardigheden.
 - c. de omgeving van de cliënt is in staat om met (de gevolgen van) de beperking van cliënt om te kunnen gaan.
2. De maatwerkvoorziening OZL wordt toegekend in één van de volgende drie niveaus (OZL1, 2 en 3):
 - a. OZL 1, kernbegrippen: stimuleren en toezicht. De ondersteuning is erop gericht door stimulans en/of toezicht ervoor te zorgen dat de cliënt in staat is om zijn/haar sociale leven zelfstandig vorm te geven. Er is geen noodzaak tot het overnemen van taken, bijvoorbeeld bij de dagelijkse routine en met het uitvoeren van vooral complexere activiteiten. De cliënt kan zelf om ondersteuning vragen, maar stimuleren en toezicht zijn wel noodzakelijk.
 - b. OZL 2, kernbegrippen: helpen bij. De ondersteuning wordt geboden bij het oplossen van problemen, het zelfstandig nemen van besluiten, het regelen van dagelijkse bezigheden en de dagelijkse routine (gebrek aan dag- en nachtritme) die voor de cliënt niet vanzelfsprekend zijn. Deze problemen kunnen zodanige vormen aannemen dat de cliënt afhankelijk is van ondersteuning. De communicatie gaat niet altijd vanzelf doordat de cliënt soms niet goed begrijpt wat anderen zeggen en/of zichzelf niet voldoende begrijpelijk kan maken. Het niet inzetten van ondersteuning kan leiden tot verwaarlozing/opname.
 - c. Kernbegrip: overnemen en regie. De ondersteuning richt zich op het overnemen van taken door een professional, omdat de cliënt ernstige problemen heeft. Het gaat dan bijvoorbeeld om ondersteuning bij complexe taken die voor de cliënt moeten worden overgenomen. Ook het uitvoeren van eenvoudige taken en communiceren gaan moeizaam. De cliënt kan niet zelfstandig problemen oplossen en/of besluiten nemen. Voor de dagstructuur en het voeren van regie is de cliënt afhankelijk van de ondersteuning van anderen.

Artikel 3.2.5. Ondersteuning maatschappelijke deelname (OMD)

1. De maatwerkvoorziening OMD is een vorm van groepsgerichte begeleiding en deze bestaat uit het ondersteunen van de cliënt bij zinvolle dagbesteding door onder meer:
 - sociale contacten buitenshuis;
 - deelname aan georganiseerde activiteiten;
 - aanleren werknemersvaardigheden;
 - ontlasten mantelzorger.
2. De maatwerkvoorziening OMD wordt toegekend in één van de volgende drie niveaus (OMD1,2 en 3)
 - a. OMD 1, kernbegrippen: stimuleren en toezicht. De ondersteuning is erop gericht door stimulans en/of toezicht te zorgen dat de cliënt in staat is om zijn/haar sociale leven zelfstandig vorm te geven. Er is geen noodzaak tot het overnemen van taken, bijvoorbeeld bij de dagelijkse routine en met het uitvoeren van vooral complexere activiteiten. De cliënt kan zelf om ondersteuning vragen maar stimuleren en toezicht zijn wel noodzakelijk.
 - b. OMD 2, kernbegrip: helpen bij. De ondersteuning wordt geboden bij het oplossen van problemen, het zelfstandig nemen van besluiten, het regelen van dagelijkse bezigheden en de dagelijkse routine (gebrek aan dag- en nachtritme) die voor de cliënt niet vanzelfsprekend zijn. Deze problemen kunnen zodanige vormen aannemen dat de cliënt afhankelijk is van ondersteuning. De communicatie gaat niet altijd vanzelf, doordat de cliënt soms niet goed begrijpt wat anderen zeggen en/of zichzelf niet voldoende begrijpelijk kan maken. Het niet inzetten van ondersteuning kan leiden tot verwaarlozing/opname.
 - c. OMD 3, kernbegrip: overnemen en regie. De ondersteuning richt zich op het overnemen van taken door een professional, omdat de cliënt ernstige problemen heeft. Het gaat dan bijvoorbeeld om ondersteuning bij complexe taken die voor de cliënt moeten worden overgenomen. Ook het uitvoeren van eenvoudige taken en communiceren gaan moeizaam. De cliënt kan niet zelfstandig problemen oplossen en/of besluiten nemen. Voor de dagstructuur en het voeren van regie is de cliënt afhankelijk van de ondersteuning van anderen.
3. OMD kan slechts worden toegekend aan de cliënt als deze niet beschikt over arbeidsvermogen in de zin van de Participatiewet.

Artikel 3.2.6. Ondersteuning in de vorm van begeleid wonen

De maatwerkvoorziening begeleid wonen bestaat uit ambulante begeleiding voor cliënten die beperkt zelfredzaam zijn en zelfstandig wonen of zelfstandig willen gaan wonen en hierbij extra ondersteuning nodig hebben. Begeleid wonen kan worden toegekend in twee niveaus:

- a. begeleid wonen basis: zelfstandig wonen met ambulante (woon)begeleiding;
- b. begeleid wonen plus: zelfstandig wonen met ambulante (woon)begeleiding waarbij de cliënt bovendien is aangewezen op een stabiele woonomgeving of een therapeutisch leefklimaat.

Artikel 3.2.7. Ondersteuning in de vorm van kortdurend verblijf

1. De maatwerkvoorziening kortdurend verblijf bestaat uit het tijdelijk overnemen van de totale zorg om de mantelzorger te ontlasten en het stimuleren dat cliënt zo lang mogelijk zelfstandig kan blijven wonen.
2. De cliënt kan in aanmerking komen voor kortdurend verblijf in een instelling, niet zijnde een ziekenhuis, indien de cliënt zonder of met minder mantelzorg is aangewezen op ondersteuning die gepaard gaat met permanent toezicht.
3. Het kortdurend verblijf omvat maximaal drie etmalen per week.

Artikel 3.2.8. Ondersteuning gericht op het wonen

1. Het college kan een maatwerkvoorziening verstrekken voor de aanpassing van de woning waarin de cliënt zijn hoofdverblijf heeft, als een verhuizing geen adequate oplossing biedt voor cliënt. Deze aanpassingen kunnen zowel onroerend als roerend van aard zijn.
2. Als een cliënt in een instelling woont, kan het college een maatwerkvoorziening verstrekken voor het bezoekbaar maken van een woning waarin de cliënt regelmatig komt, in de zin dat de woonkamer en het toilet door hem bereikt en gebruikt kunnen worden. Voorwaarde is dat de woning in Hengelo staat
3. Onverlet hetgeen is bepaald in de artikelen 4.1.1 en 4.1.3. van de verordening, kan het college voor de kosten van een verhuizing een persoonsgebonden budget verstrekken.
4. Het college kan een tegemoetkoming in de kosten van een verhuizing verlenen aan personen die een aangepaste woning vrijmaken voor mensen die op grond van hun ergonomische belemmering aanspraak kunnen maken op een aangepaste woning.
5. Het college kan een persoonsgebonden budget voor extra te verwerven grond verlenen, voor zover een maatwerkvoorziening zoals bedoeld in lid 1, het uitbreiden van een bestaande woning of het groter bouwen van een nieuw te bouwen woning betreft.
6. Een woonvoorziening heeft uitsluitend betrekking op woonruimten die:
 - a. nodig zijn voor het normale gebruik van de woning, en
 - b. daadwerkelijk in gebruik zijn.
7. Een woningaanpassing kan slechts worden toegekend voor zover:
 - a. er sprake is van een zelfstandige woning;
 - b. de aan te passen woning in de gemeente Hengelo staat;
 - c. de woning naar verwachting nog minstens tien jaar in stand blijft.
8. Dit artikel is niet van toepassing op:
 - a. het toekennen van woonvoorzieningen aan hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen en bij kamerverhuur;
 - b. het toekennen van woonvoorzieningen in gemeenschappelijke ruimten van woongebouwen, die specifiek gericht zijn op ouderen en mensen met beperkingen;
 - c. het toekennen van woonvoorzieningen in levensloopbestendige woongebouwen, die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen of hadden kunnen worden meegenomen.
9. De aanvraag voor een woonvoorziening wordt geweigerd indien:
 - a. de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing, die niet noodzakelijk was vanwege belemmeringen in het normale gebruik van de woning als gevolg van beperkingen, en er geen andere belangrijke redenen aanwezig was;
 - b. de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn beperkingen -op dat moment beschikbare- meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;
 - c. deze betrekking heeft op woonvoorzieningen in gemeenschappelijke ruimten anders dan:
 - het verbreden van toegangsdeuren;
 - het aanbrengen van elektrische deuropeners;
 - aanleg van een hellingbaan van de openbare weg naar de toegang van het gebouw (mits de woningen in het woongebouw te bereiken zijn met een rolstoel);
 - het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders;
 - het aanbrengen van een extra trapleuning bij een portiekwoning.

- d. de cliënt verhuisd is naar een woonruimte die niet bestemd en/of geschikt is om het gehele jaar door bewoond te worden;
- e. de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning het gevolg zijn van de aard van de in de woning gebruikte materialen;
- f. de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud of alleen bedoeld is ter renovatie van de woning of om deze in overeenstemming te brengen met de eisen die redelijkerwijs aan een woning mogen worden gesteld.

Artikel 3.2.9. Ondersteuning gericht op verplaatsen binnen de leefomgeving

- 1. Het college kan een maatwerkvoorziening verstrekken als uit het onderzoek bedoeld in artikel 2.4. van de verordening blijkt dat cliënt beperkingen heeft bij het verplaatsen in de leefomgeving. Het college kan hiervoor een pgb verlenen zoals opgenomen in bijlage 1, V van de verordening.
- 2. Beperkingen bij het verplaatsen in de leefomgeving worden aanwezig geacht als de cliënt het openbaar vervoer niet kan bereiken of niet kan gebruiken als gevolg van een geobjectiveerde beperking.
- 3. Onder de leefomgeving als bedoeld in lid 1 wordt uitsluitend rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving in het kader van het leven van alledag, tenzij zich een uitzonderingssituatie voordoet waarbij het gaat om een bovenregionaal contact, dat uitsluitend door de aanvrager zelf bezocht kan worden, terwijl het bezoek voor de aanvrager noodzakelijk is om dreigende vereenzaming te voorkomen.
- 4. Een maatwerkvoorziening als bedoeld in lid 1 kan bestaan uit:
 - a. het gebruik van het Collectief Vraagafhankelijk (rolstoeltaxi) Vervoer tegen gereduceerd tarief;
 - b. een verplaatsingsmiddel in bruikleen;
 - c. een persoonsgebonden budget voor:
 - i. een verplaatsingsmiddel;
 - ii. het gebruik van individueel (rolstoel) taxivervoer;
 - iii. gebruik van een eigen auto;
 - iv. aanpassing van de eigen auto;
- 5. Het maximale aantal kilometers dat mogelijk wordt gemaakt is 1.500 kilometer per jaar.
- 6. Het college kan in individuele gevallen afwijken van het gestelde in lid 5.
- 7. Indien de beperking genoemd onder lid 1 kan worden weggenomen door gebruik van het CVV wordt deze mogelijkheid eerst beoordeeld. Indien het CVV een passende bijdrage levert ligt het primaat van toekenning bij het CVV
- 8. De cliënt is voor het gebruik van het CVV een ritbijdrage verschuldigd.

Artikel 3.2.10. Ondersteuning gericht op beschermd wonen en (maatschappelijke) opvang

- 1. Indien uit de melding als bedoeld in artikel 2.1. van de verordening blijkt dat de cliënt ondersteuning op het gebied van beschermd wonen of (maatschappelijke) opvang nodig heeft, wordt deze situatie gemeld bij de Centrale Intake Maatschappelijke Opvang Twente (CIMOT). De CIMOT verricht het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4. van de Verordening naar de noodzaak tot beschermd wonen en adviseert het college hierover.
- 2. Indien een voorziening in de vorm van opvang of beschermd wonen noodzakelijk is, wordt bij voorkeur een plaats in een voorziening in de gemeente van herkomst van de cliënt gerealiseerd.

HOOFDSTUK 4 PERSOONSGEBONDEN BUDGET

Artikel 4.1. Verplichtingen en kwaliteitseisen

1. De ondersteuning die de cliënt met het pgb wenst in te kopen moet naar het oordeel van het college van voldoende kwaliteit zijn en in voldoende mate bijdragen aan het bereiken van het in het ondersteunings- en budgetplan opgenomen beoogde resultaat.
2. De cliënt moet naar het oordeel van het college in staat zijn de aan het pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. Indien de cliënt zich laat vertegenwoordigen geldt het volgende de persoon/organisatie die de cliënt vertegenwoordigt, is niet tevens uitvoerder van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht, tenzij dit, gezien de situatie van de cliënt, de aard van de ingekochte ondersteuning en de waarborgen waarmee een verantwoorde besteding van het pgb is omgeven, naar het oordeel van het college aanvaardbaar is.
3. De cliënt aan wie een persoonsgebonden budget is toegekend voor een voorziening in de vorm van dienstverlening, sluit met de aanbieder een zorgovereenkomst, waarin onder andere afspraken zijn opgenomen over de wijze van declareren. Een declaratie van een aanbieder bevat in ieder geval:
 - a. een overzicht van de dagen waarop is gewerkt;
 - b. het uurtarief;
 - c. het Burgerservicenummer en de naam en het adres van de cliënt en de aanbieder;
 - d. het nummer waarmee die aanbieder staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.Hiernaast wordt de declaratie door de aanbieder ondertekend.
4. Het college kan andere eisen stellen aan de in lid 4 bedoelde zorgovereenkomst indien het persoonsgebonden budget wordt besteed aan informele ondersteuning.
5. In de zorgovereenkomst, als bedoeld in het vierde lid, sluit de aanbieder zich aan bij de afspraken die zijn vastgelegd in het ondersteunings- en budgetplan over de kwaliteit en het resultaat van de maatschappelijke ondersteuning.
6. Een cliënt aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt kan de ondersteuning betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk onder de voorwaarde dat deze persoon niet heeft aangegeven dat de ondersteuning aan de cliënt hem te zwaar valt.
7. Tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het persoonsgebonden budget worden betaald.
8. De cliënt is verplicht bij aankoop van mobiliteitsbevorderende voorzieningen zoals bedoeld onder 3.2.9. lid 4 sub c onder i een onderhoudscontract en een verplichte verzekering voor deze voorziening af te sluiten.
9. In de beschikking kunnen nadere (aanvullende) voorwaarden opgenomen worden.

Artikel 4.2. Combinatie van voorzieningen

Betreft de aanvraag meerdere voorzieningen dan heeft cliënt de keuze om de voorzieningen gedeeltelijk in de vorm van een pgb en gedeeltelijk in natura aan te vragen.

HOOFDSTUK 5 SLOTBEPALINGEN

Artikel 5.1. Intrekken oude regeling, inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze beleidsregels treden in werking op het tijdstip waarop de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo, 2^e wijziging in werking treedt.
2. Deze beleidsregels worden aangehaald als: "Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo".
3. Het Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo wordt ingetrokken op het tijdstip dat de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo, 2^e wijziging in werking treedt.

Burgemeester en wethouders voornoemd,
de secretaris, de burgemeester,

Artikelsgewijze toelichting

De toelichting volgt de artikelen in de beleidsregels. Deze toelichting kan bestaan uit een beschrijving van het doel of achtergrond van het artikel, een verwijzing naar de wettekst of een uitgebreidere beschrijving. Een aantal artikelen behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 1 Begrippen

Ad b Algemene voorziening:

Een algemene voorziening is in de wet als volgt gedefinieerd: Aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning.

Algemene voorzieningen zijn laagdrempelige toegankelijk. Wel kunnen er globale restricties en toegangscriteria worden gesteld. Bijvoorbeeld aan de frequentie waarmee de voorziening wordt bezocht of dat men behoort tot de doelgroep waarvoor de voorziening is bedoeld. In Hengelo is een gevarieerd aanbod aan voorzieningen aanwezig. Met de activiteiten of ondersteuning die via deze algemene voorzieningen wordt geboden kan een individuele cliënt (een deel van) zijn participatieproblemen verminderen of zijn zelfredzaamheid verhogen. In deze gevallen is het niet noodzakelijk een maatwerkvoorziening in te zetten of kan volstaan worden met een aanvulling op de algemene voorziening. Er zal altijd op individueel niveau onderzocht worden of cliënt met de algemene voorziening voldoende resultaat kan behalen.

Ad c Beschermd wonen:

Ondersteuning in de vorm van beschermd wonen of maatschappelijke opvang kan noodzakelijk zijn als betrokkene als gevolg van structurele belemmeringen niet in staat is zelfstandig te wonen. En waarbij vastgesteld is dat niet in de ondersteuningsbehoefte kan worden voorzien door de inzet van lichtere vormen van ondersteuning via de Wmo of door een beroep te doen op voorziening via de Zorgverzekeringswet of de Wet langdurige zorg.

Ad e Bijdrageperiode:

In beginsel is een bijdrage in de kosten per vier weken verschuldigd. In veel jaren zijn er op deze manier dertien bijdrageperiodes van vier weken; in sommige gevallen is er een dertiende bijdrageperiode die vijf weken beslaat. In dat geval betaalt de cliënt dezelfde bijdrage over vijf weken als hij anders betaalt over vier weken.

Ad f Budgetplan:

De cliënt dient een plan in waarin staat hoe het pgb ingezet gaat worden en hoe de zorg bijdraagt aan de doelen die geformuleerd zijn in het onderzoek. Het college stelt hiervoor een helder en in eenvoudige taal gesteld format beschikbaar waarmee de klant zijn pgb-plan kan indienen.

Ad m Gezamenlijk huishouden:

Van een gezamenlijke huishouding is sprake indien twee personen hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben en zij blijf geven zorg te dragen voor elkaar door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de huishouding dan wel anderszins.

Een gezamenlijke huishouding wordt in ieder geval aanwezig geacht indien de belanghebbenden hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning en:

- a. zij met elkaar gehuwd zijn geweest of in de periode van twee jaar voorafgaande aan de aanvraag van bijstand voor de verlening van bijstand als gehuwden zijn aangemerkt;
- b. uit hun relatie een kind is geboren of erkenning heeft plaatsgevonden van een kind van de een door de ander;

- c. zij zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage aan de huishouding krachtens een geldend samenlevingscontract; of
- d. zij op grond van een registratie worden aangemerkt als een gezamenlijke huishouding die naar aard en strekking overeenkomt met de gezamenlijke huishouding zoals hierboven is omschreven.

Ad q Opvang:

(Maatschappelijke) opvang is bedoeld voor mensen die:

- rechtmatig in Nederland verblijven en zo nodig aanspraak kunnen maken op voorzieningen, verstrekkingen en uitkeringen;
- behoren tot de doelgroep van de maatschappelijke opvang. Dat wil zeggen iemand die de thuissituatie noodgedwongen heeft verlaten en zich niet op eigen kracht kan handhaven in de samenleving.

Ad r Overbelasting:

Bij overbelasting is sprake van een verstoring tussen draagkracht en draaglast.

Factoren die van invloed zijn op de draagkracht zijn onder meer:

- gezondheid en levensstijl;
- hoe iemand in het leven staat (denkgewoonten);
- biologische aanleg, de ene persoon kan van nature meer of minder stress aan dan de ander;
- de steun die iemand krijgt uit de omgeving (familie, vrienden, enzovoort).

Factoren die van invloed zijn op de draaglast zijn onder meer:

- omvang en mate van (on)planbaarheid van zorgtaken;
- ziektebeeld en prognose;
- verplichtingen (werk, gezin en vrije tijd);
- vervelende of ingrijpende levensgebeurtenissen;
- problemen (thuis, financieel, zorg, enzovoort).

Het is belangrijk dat er evenwicht is tussen draagkracht en draaglast. Bij verstoring van het evenwicht kan de oplossing gevonden worden door de draagkracht te vergroten (o.a. meer steun, meer ontspannen en werken aan een betere conditie) of door de draaglast te verminderen (o.a. minder verplichtingen aangaan).

Artikel 2.1 Dienstenbon ondersteuning bij het huishouden

Het college heeft afspraken gemaakt met de gecontracteerde aanbieders huishoudelijke ondersteuning over de inzet van de dienstenbon. Cliënten kunnen de dienstenbonnen aanvragen bij de gemeente. Als de dienstenbon wordt toegewezen, kan de cliënt kiezen uit de lijst met aanbieders waarmee het college afspraken heeft gemaakt. Met de dienstenbon kunnen werkzaamheden uitgevoerd worden die aanvullend zijn op de maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden. Zo kan het wassen en strijken van kleding hiermee uitgevoerd worden of kan de cliënt de niet-primaire ruimtes schoon laten maken.

Er zijn twee criteria om in aanmerking te komen voor een dienstenbon: cliënt heeft een indicatie op grond van de Wmo of is geregistreerde mantelzorger voor een cliënt die woont in Hengelo.

Er wordt een eigen bijdrage geheven voor de dienstenbon. Dit is geregeld in artikel 3.2 van de Verordening.

Artikel 3.1.1. Eigen kracht

Uitgangspunt van de Wmo is dat eigen kracht en regie van mensen kan worden versterkt en de afhankelijkheid van voorzieningen kan worden verminderd. De gedachte om bij het bieden van ondersteuning eerst te kijken naar wat iemand nog wel kan of zelf kan organiseren binnen zijn sociale netwerk om daarmee zijn zelfredzaamheid en participatie te vergroten, wordt meer gemeengoed en kan rekenen op een breder draagvlak in de samenleving. Het uitgangspunt van de Wmo is dat zelfredzaamheid en meedoen in de samenleving een verantwoordelijkheid is van mensen zelf.

Artikel 3.1.2. Gebruikelijke hulp

Lid 1 en lid 2

Onder gebruikelijke hulp wordt verstaan hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten. Voor gebruikelijke hulp wordt als regel geen maatschappelijke ondersteuning verleend. In onze samenleving wordt het normaal geacht dat de inwonende partner, ouders, kinderen of andere huisgenoten waar nodig en mogelijk hun rol nemen in het huishouden, zeker daar waar er sprake is van een huisgenoot met een beperkte zelfredzaamheid. Of er sprake is van inwoning wordt naar de concrete feitelijke situatie beoordeeld.

Lid 3

Er dient altijd gekeken te worden naar wat aan tijdsbesteding bij die activiteit bij een gezond persoon gebruikelijk is. Daarbij omvat gebruikelijke hulp de hulp die iedereen nodig heeft. Het kan soms ook gaan om hulp die niet standaard aan personen wordt geboden, zoals het geven van medicijnen of het injecteren.

Lid 4

Voor gebruikelijke hulp wordt als regel geen maatschappelijke ondersteuning verleend. Het college houdt bij de beoordeling of sprake is van gebruikelijke hulp in ieder geval rekening met:

- de omvang van de ondersteuningsbehoefte:

De omvang van de ondersteuningsbehoefte kan divers van aard zijn. Zo kan de cliënt zijn aangewezen op permanent toezicht, hetgeen zware eisen kan stellen aan de persoon van wie gebruikelijke hulp wordt geleverd. Daarnaast kan de totale omvang van de ondersteuningsbehoefte met zich meebrengen dat (deels) niet meer van gebruikelijke hulp kan worden gesproken. Dat deel kan daarom als boven-gebruikelijk worden aangemerkt, tenzij het uitstelbare ondersteuning betreft of bijvoorbeeld gebruik kan worden gemaakt van andere oplossingen. Is dat niet aan de orde, dan kan het college een maatwerkvoorziening verlenen.

- de leeftijd en ontwikkelingsfase van inwonende kinderen:

In geval de leefeenheid van de cliënt mede bestaat uit kinderen, dan gaat het college er vanuit dat de kinderen, afhankelijk van hun leeftijd en psychosociaal functioneren, een bijdrage kunnen leveren aan de huishoudelijke taken. Als kinderen groter worden, kunnen ze geleidelijk bij meer kleine huishoudelijke karweitjes meehelpen. Gezonde kinderen van 5 tot 12 jaar kunnen bijvoorbeeld helpen met opruimen. Kinderen vanaf 13 jaar kunnen hun kamer opruimen en stofzuigen. Vanaf hun achttiende gaat het college er in beginsel van uit dat ze huishoudelijke taken uitvoeren die te vergelijken zijn met een eenpersoons huishouden. Vanaf 23 jaar worden ze als volwassen beschouwd en moeten ze in staat zijn een huishouden te verzorgen.

- de leerbaarheid van de cliënt en of huisgenoten:

Het kan voorkomen dat er (tijdelijk) geen of minder gebruikelijke hulp kan worden geleverd. Een reden daarvoor kan zijn dat de huisgenoot niet weet op welke manier zij gebruikelijke hulp kan of moet verlenen, maar dat wel kan aanleren. Denk bijvoorbeeld aan situaties waarin men wordt geconfronteerd met een ondersteuningsbehoefte van de cliënt door niet eerder aanwezige beperkingen zoals een niet aangeboren hersenletsel

(NAH) of (beginnende) dementie. Het college kan dan tijdelijk een maatwerkvoorziening inzetten om de gebruikelijke hulp aan te leren. De ondersteuning is dan ook gericht op het in staat stellen om te gaan met (de gevolgen van) de beperkingen van de cliënt.

- niet aanwezig zijn van huisgenoot:

De afwezigheid van de huisgenoot moet een verplichtend karakter hebben en inherent zijn aan diens werk; denk hierbij aan offshore werk, internationaal vrachtverkeer en werk in het buitenland. Wanneer iemand bijvoorbeeld aaneengesloten perioden van tenminste zeven etmalen van huis is, is er in die periode feitelijk sprake van een éénpersoonshuishouden en kan in die perioden geen gebruikelijke hulp worden geleverd.

Lid 5

Wanneer cliënt een zeer korte levensverwachting heeft (terminaal = maximaal 3 maanden, uitgesproken door een arts), kan ter ontlasting van de leefeenheid afgeweken worden van de norm van gebruikelijke hulp.

Artikel 3.1.3. Uitzonderingen op het bieden van gebruikelijke hulp

Afhankelijk van de individuele situaties kan hulp, die naar algemeen aanvaarde maatstaven als gebruikelijke hulp kan worden beschouwd, toch niet gebruikelijk zijn. Bijvoorbeeld wanneer:

- uit onderzoek blijkt dat een huisgenoot aantoonbare beperkingen heeft op grond van een aandoening, handicap of probleem, of dat deze kennis/vaardigheden mist en deze ook niet kan aanleren, waardoor redelijkerwijs de taken niet overgenomen kunnen worden (lid 1). Bij de component "niet-kunnen aanleren" wordt niet meegewogen of iemand niet gewend is deze taken uit te voeren.
- uit onderzoek blijkt dat een huisgenoot overbelast is of dreigt te raken (lid 2). Overbelasting wijst op een verstoring van het evenwicht tussen draagkracht en draaglast waardoor fysieke en/of psychische klachten ontstaan. Naast de aard en ernst van de overbelasting moet ook onderzocht worden of deze komt doordat er iets met de huisgenoot zelf aan de hand is (draagkracht vermindering) en/of dat deze gevolg is van de ernst van de ziekte van het kind of de partner de cliënt (draaglast verhoging).

Om vast te stellen of er sprake is van overbelasting, kan het opnemen van contact met de huisarts over de ouder, partner of huisgenoot helpen om een oordeel te vormen. Soms is het duidelijk dat de ouder, partner of huisgenoot overbelast is, maar soms ook niet. Er bestaat niet één, simpel af te nemen test, die hierover direct uitsluitsel geeft. Wel gebruiken behandelaars en hulpverleners vragenlijsten waarmee overbelasting (mede) onderbouwd kan worden.

Mogelijke symptomen van overbelasting kunnen zijn:

- Gespannen spieren, vaak in schoudergordel en rug
- Hoge bloeddruk
- Gewrichtspijn
- Gevoelens van slappe
- Slapeloosheid
- Migraine, duizeligheid
- Spierkrampen
- Verminderde weerstand, ziektegevoeligheid
- Opvliegingen
- Ademnood en gevoelens van beklemming op de borst
- Plotseling hevig zweten
- Gevoelens van beklemming in de hals
- Spiertrekkingen in het gezicht
- Verhoogde algemene prikkelbaarheid, boosheid, (verbale) agressie, zwijgen
- Ongeduld
- Vaak huilen

- Neerslachtigheid
- Isolering
- Verbittering
- Concentratieproblemen
- Dwangmatig denken, niet meer kunnen stoppen
- Rusteloosheid
- Perfectionisme
- Geen beslissingen kunnen nemen
- Denkblokkades

Artikel 3.1.4. Mantelzorg

Lid 1

Mantelzorgers zorgen voor hun partner, ouder, kind of ander familielid, vriend of kennis. Zij geven die zorg omdat zij een persoonlijke band hebben met die persoon.

Lid 2

Mantelzorg is meer dan de gebruikelijke hulp die mensen elkaar geven.

Lid 3

De zorg wordt vrijwillig geboden en is daarmee niet af te dwingen.

Lid 4

Mantelzorg kan worden geboden door:

- interne mantelzorgers (hulp gegeven door gezinsleden, huisgenoten);
- externe mantelzorgers (hulp gegeven oor familieleden, vrienden, burens en bekenden).

Artikel 3.1.5. Sociale netwerk

Het gaat hier om personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt. Dit zijn bijvoorbeeld de partner, kinderen, vrienden, familie, kennissen, collega's, burens en vrijwilligers.

Artikel 3.1.6. Algemene voorzieningen

Algemene voorzieningen zijn voorzieningen onder de Wmo die voor de inwoners vrij toegankelijk zijn. Hier kunnen inwoners met een ondersteuningsbehoefte gebruik van maken zonder dat een diepgaand onderzoek naar de persoonskenmerken, behoeften en mogelijkheden van de gebruiker heeft plaatsgevonden en zonder dat zij hiervoor een besluit van het college nodig hebben. De voorziening kan toegankelijk zijn voor de hele bevolking of voor specifieke groepen (bijvoorbeeld een bepaalde leeftijdscategorie).

Artikel 3.1.7. Algemeen gebruikelijke voorziening

Lid 1

Een voorziening is algemeen gebruikelijk wanneer deze in de reguliere handel verkrijgbaar is, niet speciaal voor mensen met een beperking is bedoeld en niet aanzienlijk duurder is dan een vergelijkbaar product met hetzelfde doel. Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn: verhoogd toilet, mengkraan, elektrische bediening zonwering, bakfiets, boodschappendienst of een hondenuitlaatsdienst.

Lid 2

Een algemene gebruikelijke voorziening kan in de daarvoor geschikte situaties een voorliggend en volwaardig alternatief zijn voor een maatwerkvoorziening. Of dit in een individueel geval ook zo is, onderzoekt het college indien door of namens een betrokkene een melding is gedaan dat deze maatschappelijke ondersteuning nodig heeft. Een cliënt

die naar het oordeel van het college voor een specifieke vorm van ondersteuning gebruik kan maken van een algemene gebruikelijke voorziening waarbij deze ondersteuning als een passende ondersteuning wordt aangemerkt, komt dus niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening voor die ondersteuning.

Lid 3

Er kan sprake zijn van bijkomende kosten zijn die niet algemeen gebruikelijk zijn. Door de beperking kan het zijn dat de cliënt een andere voorziening nodig heeft dan de standaard voorziening (bijvoorbeeld antisliptegels in plaats van normale tegels). Het college kan dan volstaan met het verstrekken van de meerkosten. Dus alleen het gedeelte dat niet algemeen gebruikelijk is, moet worden verstrekt.

Artikel 3.2.1. Resultaatgebieden passende bijdrage

De ondersteuning die het college door middel van een maatwerkvoorziening of pgb verleent, vindt plaats binnen één of meerdere resultaatgebieden, die allemaal te maken hebben met het uiteindelijke doel van de ondersteuning:

- behoud en zo mogelijk versterken van de zelfredzaamheid, participatie;
- opvang en beschermd wonen.

De resultaatgebieden zijn:

Lid 1

- ondersteuning bij het huishouden;
- ondersteuning bij zelfstandig leven;
- ondersteuning bij maatschappelijke deelname;
- ondersteuning de vorm van begeleid wonen
- ondersteuning in de vorm van kortdurend verblijf;
- ondersteuning gericht op het wonen;
- ondersteuning op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving.

Lid 2

- ondersteuning in de vorm van beschermd wonen;
- ondersteuning in de vorm van (maatschappelijke) opvang.

De resultaatgebieden worden in de volgende artikelen verder uitgewerkt.

Artikel 3.2.2. Ondersteuning bij het huishouden

Lid 1

De primaire ruimten worden schoongehouden, voor zover deze ruimtes daadwerkelijk worden gebruikt. Onder de primaire ruimten vallen de woonkamer, keuken, slaapkamer, toilet en badkamer. Het verzorgen van de buitenruimte, zoals de tuin of het zemen van de ramen, behoort niet tot de maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden. Het huis dient zodanig schoon te zijn dat het niet vervuild en zo een algemeen aanvaard niveau van schoon houden wordt gerealiseerd. Overige ruimten of niet in gebruik zijnde ruimten hoeven niet structureel schoongemaakt te worden. Daarbij is het aan de bewoner om keuzes te maken en prioriteiten te stellen.

Lid 2

In dit lid worden activiteiten benoemd die niet onder de maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden horen. Wij beschouwen dergelijke aspecten als keuzes waarop de klant zelf invloed kan uitoefenen. De gevolgen hiervan op de omvang van de schoonmaaktaak en het zoeken van oplossingen daarvoor behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de aanvrager. Voor deze werkzaamheden is een algemene voorziening voorhanden in de vorm van een dienstenbon huishoudelijke ondersteuning.

Lid 3

Het college bepaalt op basis van onderzoek de frequentie van de bepaalde activiteiten. De frequentie kan worden verhoogd als een cliënt beperkingen ondervindt waardoor een hoger niveau van hygiëne of schoonhouden gerealiseerd moet worden. De extra noodzakelijke schoonmaak dient een medische oorzaak te hebben, welke aantoonbaar is.

Artikel 3.2.3 Ondersteuning bij het huishouden plus

Lid 1

In bepaalde situaties is de ondersteuning bij het huishouden basis niet voldoende en kan aanvullend ondersteuning bij het huishouden plus worden ingezet:

Minderjarige kinderen

De zorg voor kinderen omvat het wassen, douchen, aankleden, verschonen van luiers en het voeden van baby's en kleine kinderen. Het passen op kinderen valt niet onder dit resultaat.

Maaltijdvoorziening

Onder maaltijdverzorging wordt verstaan het verzorgen van de broodmaaltijd, koffie en thee zetten, warme maaltijd opwarmen. Het uitgangspunt voor het te behalen resultaat is dat indien nodig 1 keer per dag de broodmaaltijden worden bereid en klaargezet en 1 keer per dag een warme maaltijd wordt opgewarmd en/of klaargezet.

Lid 2

- a. Het zorgen voor kinderen is een taak van ouder en/of verzorgers. Dat geldt ook voor ouders die door beperkingen niet in staat zijn hun kinderen te verzorgen. Elke ouder is zelf verantwoordelijk voor de opvang en (het organiseren van de noodzakelijke) verzorging van zijn of haar kinderen. Uitgangspunt is hierbij dat bij uitval van een van de ouders de andere ouder deze zorg of zijn aandeel in de zorg daar waar mogelijk overneemt. Op grond van gebruikelijke zorg hoeft het college niet te compenseren. Het college ondersteunt alleen als ouders door acuut ontstane problemen een oplossing nodig hebben voor minderjarige kinderen. Van ouders mag worden verwacht dat zij zich tot het uiterste zullen inspannen om die oplossing zo snel mogelijk te vinden. Daarbij dient ook betrokken te worden of de cliënt aanspraak kan maken op ondersteuning via zijn/haar zorgverzekering.
- b. Het inzetten van ondersteuning bij het huishouden plus kan noodzakelijk zijn als in redelijkheid niet meer van de klant verwacht kan worden dat hij zelfstandig beslissingen neemt door een terminale situatie en daardoor disfunctioneren dreigt.

Artikel 3.2.4 Ondersteuning bij zelfstandig leven (OZL)

Lid 1

Het betreft hier om ondersteuning via een maatwerkvoorziening gericht op het bevorderen of behoud van de zelfredzaamheid en participatie en tot voorkoming van opname of verwaarlozing van de klant. De ondersteuning wordt individueel aangeboden. Client is afhankelijk van individuele begeleiding ter ondersteuning van het dagelijks functioneren als gevolg van belemmeringen op de genoemde resultaten.

Lid 2

Er zijn drie verschillende niveaus van ondersteuning, in oplopende gradaties. De voorziening ondersteuning bij zelfstandig leven kan in het algemeen nooit meer bedragen dan de ondersteuning die via ondersteuning beschermd wonen wordt geboden. Als de omvang in uren en kosten uitkomt boven hetgeen via beschermd wonen verstrekt wordt, moet onderzocht te worden of betrokkene aanspraak kan maken op beschermd wonen.

Artikel 3.2.5 Ondersteuning bij maatschappelijke deelname (OMD)

Lid 1

De voorziening OMD richt zich op ondersteuning bij het realiseren van een zinvolle bezigheid, maar dan niet in een werksetting. Centraal bij deze voorziening staat het handhaven van vaardigheden en het ontlasten van mantelzorgers. Het betreft een structurele tijdsbesteding met een goed omschreven doel waarbij de cliënt actief wordt betrokken. Dagactiviteiten vinden plaats in groepsverband en zijn gericht op het bevorderen, behouden of compenseren van de zelfredzaamheid.

Lid 2

Er zijn drie verschillende niveaus van ondersteuning, in oplopende gradaties. Afgewogen wordt of OMD tot voldoende resultaat kan leiden. Ook wordt onderzocht of er recht bestaat of kan bestaan op permanent toezicht/24-uurszorg in de nabijheid op grond van de Wlz.

Lid 3

De ondersteuning bij maatschappelijke deelname kan alleen worden toegekend indien de cliënt niet over arbeidsvermogen beschikt in de zin van de Participatiewet. Dit betekent strikt genomen dat als de cliënt die in aanmerking komt voor beschut werken, als bedoeld in artikel 10b Participatiewet, niet voor een WMO-maatwerkvoorziening begeleiding in aanmerking kan komen.

Artikel 3.2.6. Ondersteuning in de vorm van begeleid wonen

Bij begeleid wonen gaat het om mensen, die door een bepaalde begeleiding (nog) niet of niet meer in een instelling opgenomen hoeven te worden. Ze kunnen door die begeleiding een bepaalde mate van zelfstandigheid bij het wonen behouden.

Het doel van begeleid zelfstandig wonen is dat cliënt zelfstandig en zelfredzaam wordt. Cliënt bouwt een stabiel, zelfstandig leven op.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen:

1. Begeleid wonen basis

Begeleid wonen is een vorm van ambulante begeleiding, waarbij de cliënt beschikt over eigen woonruimte. Er is sprake van een lichte problematiek. Begeleiding is op gezette tijden noodzakelijk. De begeleiding kan zich richten op: het aanbrengen van structuur in het huishouden, het beheer van financiën en de verwerking van post, training naar zelfstandig wonen, enzovoort.

2. Begeleid wonen plus

Het kan ook zijn dat de begeleiding wordt geboden in een woongroep of kleinschalige wooninitiatieven. Begeleid wonen plus wordt ingezet, indien bij cliënt sprake van een problematiek op meerdere resultaatsgebieden. Het gaat hier dus om een intensieve begeleiding.

Artikel 3.2.7. Ondersteuning in de vorm van kortdurend verblijf

Lid 1

Ondersteuning via kortdurend verblijf in een instelling is een vorm van respijtzorg en richt zich op ontlasting van de taak van mantelzorgers. Kortdurend verblijf kan ingezet worden bij (dreigende) overbelasting van de mantelzorger als andere (lichtere) vormen van respijtzorg onvoldoende ondersteuning bieden. Een lichtere vorm van respijtzorg is bijvoorbeeld de inzet van vrijwilligers die de mantelzorger tijdelijk (alle) zorgtaken uit handen nemen of de voorziening OMD.

Lid 2/3

Onder kortdurend verblijf wordt verstaan: verblijf van de persoon voor wie de mantelzorger verantwoordelijkheid draagt, in een instelling voor een korte periode (max 3 etmalen per week). Dat kan bijvoorbeeld in de vorm van een weekendverblijf, maar ook door meerdere kortere periodes samen te voegen zodat de mantelzorger op vakantie kan gaan. Kortdurend verblijf kan noodzakelijk zijn als mantelzorger de volledige ondersteuning biedt aan een persoon die permanent toezicht nodig heeft. De belangrijkste afweging is of er sprake is van dreigende of al aanwezige overbelasting van de mantelzorger. Het gaat in de praktijk bijna altijd om intensieve mantelzorg, waarbij de zorgvrager veel verzorging, begeleiding en/of toezicht nodig heeft, gedurende de hele dag. De persoon voor wie de mantelzorger de verantwoordelijkheid draagt is aangewezen op zorg die gepaard gaat met toezicht op regelmatige en onregelmatige momenten.

Artikel 3.2.8. Ondersteuning gericht op het wonen

Het beschikken over een woning behoort tot de eigen verantwoordelijkheid. Dit geldt in beginsel ook voor het beschikken over een zo geschikt mogelijke woning. Het behoort tot de eigen verantwoordelijkheid om passende maatregelen te nemen behorend bij de levensfase en te verwachten beperkingen.

Lid 1

Indien verhuizen een oplossing is, kan dit worden verlangd zolang dit werkelijk kan plaatsvinden binnen een medisch verantwoorde termijn.

Lid 2

Als een cliënt in een instelling woont, kan de woning waar hij regelmatig verblijft ook bezoekbaar worden gemaakt. Bezoekbaar wil niet zeggen dat de woning zodanig geschikt is dat de cliënt thuis kan komen wonen. De cliënt is echter wel in de gelegenheid zijn woning te bezoeken. De woning moet wel in Hengelo staan.

Lid 3

Het college kan voor de kosten van de verhuizing een pgb verstrekken. Een tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten wordt alleen geboden indien de verhuizing onverwacht en onvoorzien is en niet past binnen een gangbare wooncarrière.

Lid 4

Deze bepaling is opgenomen om doorstroming en optimaal gebruik van aangepaste woningen te stimuleren.

Lid 5

Als de woningaanpassing een uitbreiding van een bestaande woning of het groter bouwen van een nieuwe woning tot gevolg heeft kan het college een pgb verlenen in de kosten van het verwerven van extra grond die noodzakelijk is om de woningaanpassing te realiseren. Uiteraard wordt geen pgb verstrekt indien de extra te verwerven grond als tuin of iets dergelijks wordt benut. Alleen de grond die noodzakelijk is voor de woningaanpassing zelf kan in aanmerking komen voor een financiële tegemoetkoming.

Lid 6

Een woonvoorziening is erop gericht de beperkingen die iemand in het normale gebruik van de woning ondervindt te compenseren. Het begrip 'normale gebruik van de woning' houdt in dat men de normale (elementaire) woonfuncties moet kunnen verrichten, zoals slapen, eten, lichaamsreiniging, het doen van essentiële huishoudelijke werkzaamheden, horizontale en verticale verplaatsingen binnen de woning indien noodzakelijk, toegang tot de woning en de verzorging van kinderen. Aanpassingen aan hobbyruimtes etc. vallen hier niet onder.

Lid 7

Bij een woningaanpassing moet er sprake zijn van een zelfstandige woning, die in de gemeente Hengelo staat. Onder woning wordt verstaan: een woonruimte bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waarbij geen wezenlijke woonfuncties zoals slaap- en woonruimte, was- en koolgelegenheid en toilet met andere woningen wordt gedeeld en die ook een eigen toegang heeft. Hieronder wordt ook begrepen een woonschip en woonwagen, mits bestemd voor permanente bewoning.

Bij woningaanpassingen gaat het vaak om aanzienlijke kosten. Daarom is een vereiste dat de woning naar verwachting nog minstens 10 jaar in stand blijft.

Lid 8

Door toevoeging van dit lid zijn enerzijds alle woonsituaties die niet gericht zijn op een permanent hoofdverblijf uitgesloten. Anderzijds zijn er situaties uitgesloten waarbij gezien de aard van het soort gebouw verondersteld mag worden dat bepaalde voorzieningen standaard aanwezig zijn. Uitzonderingen kunnen worden gemaakt voor voorzieningen ten behoeve van gemeenschappelijke ruimten als bedoeld in het tiende lid onder c zonder welke de woning van de cliënt met beperkingen onbereikbaar is.

Lid 9

Hierin worden een aantal situaties bepaald waarin het college de aanvraag om een maatwerkvoorziening ondersteuning bij het wonen kan weigeren. Hieraan ligt het beginsel van eigen verantwoordelijkheid ten grondslag waaronder begrepen de omstandigheden die in de risicosfeer van de cliënt liggen.

Ad a.

Het kan voorkomen dat de cliënt verhuist terwijl daar gelet op het normale gebruik van de woning geen aanleiding voor was. Een ander voorbeeld is als wordt verhuisd van een adequate naar een – gelet op de beperkingen in het normale gebruik van de woning- inadequate woning. Is de verhuizing geen gevolg van beperkingen in het normale gebruik van de woning en bestond er geen belangrijke reden om te verhuizen, dan weigert het college een voorziening. Als belangrijke redenen kunnen worden aangemerkt: samenwoning, huwelijk en het aanvaarden van werk. In geval van samenwoning of huwelijk houdt het college rekening met de keuze die de cliënt maakt in welke woning hij gaat samenwonen. Ook in dat geval moeten er een belangrijke reden zijn waarom hij naar de woning verhuist waar mogelijk meer aanpassingen moeten worden verricht. Het college betreft daarbij ook de mogelijkheden die van de 'partner' van de cliënt kunnen worden geleverd.

Ad b.

Is de cliënt niet verhuist naar de voor hem/haar beschikbare meest geschikte woning, dan wordt de maatwerkvoorziening in beginsel afgewezen. Het college wordt namelijk de mogelijkheid ontnomen om nog te kunnen bepalen wat de goedkoopst passende bijdrage had kunnen zijn. Onder deze bepaling zijn ook inbegrepen de aankoop van een woning of een kavel dan wel andere onomkeerbare handelingen zonder dat voorafgaande daaraan contact is opgenomen met het college. Door dat na te laten, bijvoorbeeld door bij het college te informeren naar de mogelijkheden van maatschappelijke ondersteuning, brengt de cliënt zich in een lastige bewijsspositie. De aantoonplicht dat er geen (andere) geschiktere beschikbare woningen waren, ligt in eerste instantie bij de cliënt: het behoort tot zijn rekening en risico. Als de cliënt dit niet kan aantonen, kan het college de aanvraag om een woonvoorziening afwijzen.

Het college kan vooraf schriftelijk toestemming verlenen om te verhuizen naar een inadequate woning. In geval van toestemming van het college is een afwijzing op grond van lid 9 onder b niet aan de orde.

Ad c.

De aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten zijn gelimiteerd. Andere dan de limitatief opgesomde voorzieningen hoeven niet te worden toegekend.

Ad d.

Zie uitspraak CRVB:2011:BR4180. De woning die niet geschikt en/of bestemd is voor permanente bewoning komt niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening op het gebied van wonen. Een voorbeeld daarvan is een sociaal pension. Dat is een tijdelijke woonruimte en geen permanente en komt daardoor niet in aanmerking.

Ad e.

Deze afwijzingsgrond is bedoeld voor situaties waarin de gebruikte materialen voor problemen zorgen. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan het toepassen van asbest en spaanplaten in de woning of het voorkomen van vocht en tocht in de woning.

Iedereen, ongeacht een eventuele beperking, zal met dit soort materialen dezelfde problemen kunnen ondervinden. Het probleem wordt dus niet veroorzaakt door de combinatie beperking-woning, maar door de gebruikte materialen, hetgeen een reden is om een voorziening te weigeren.

Ad f.

Aan deze afwijzingsgrond ligt het beginsel van eigen verantwoordelijkheid ten grondslag. Net als ieder ander is de cliënt verantwoordelijk om zaken als achterstallig onderhoud aan diens woning zelf op te lossen. Daaronder worden ook de eisen verstaan die redelijkerwijs aan een woning mogen worden gesteld. Indien het een eigen woning betreft spreekt dat voor zich. Ingeval een huurwoning, ligt het op de weg van de cliënt de verhuurder hiervoor aansprakelijk te stellen.

Artikel 3.2.9. Ondersteuning gericht op verplaatsen binnen de leefomgeving

Lid 1

Het zich kunnen verplaatsen is van belang bij zelfstandige maatschappelijke participatie. Als een cliënt door ziekte of een beperking problemen heeft met het verplaatsen, dan kan hij in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening.

Lid 2

Het gaat hier om het algemene uitgangspunt dat een maatwerkvoorziening pas kan worden verstrekt als een algemene voorziening niet passend is. Ook algemeen gebruikelijke voorzieningen kunnen een oplossing zijn zoals een fiets met trapondersteuning, een bakfiets en dergelijke.

Lid 3

In het derde lid wordt bepaald wat de reikwijdte is van de leefomgeving. Het gaat in beginsel om verplaatsingen die de gemiddelde Nederlander in zijn/haar eigen woonomgeving maakt, zoals vervoer om boodschappen te doen, vrienden en familie te bezoeken, vervoer naar clubs en sociaal-culturele instellingen.

Met de vervoersbehoefte buiten de directe woon- en leefomgeving wordt rekening gehouden als een bovenregionaal contact alleen door de cliënt zelf bezocht kan worden. Daarbij moet het bezoek voor de cliënt noodzakelijk zijn om dreigende vereenzaming te voorkomen.

Lid 4

Een maatwerkvoorziening voor het verplaatsen in de leefomgeving kan bestaan uit:

- het gebruik van collectief vraagafhankelijk vervoer, zoals een regiotaxi;
- een verplaatsingsmiddel in bruikleen, zoals een scootmobiel, driewiel fiets;
- een pgb voor verschillende manier om te verplaatsen.

Bij de vaststelling van het meest geschikte vervoermiddel wordt rekening gehouden met de persoonskenmerken en vervoersbehoefte van de klant.

Lid 5

Het uitgangspunt is dat 1.500 kilometer per jaar kan worden afgelegd.

Lid 6

Het college kan gemotiveerd afwijken van het aantal kilometers.

Lid 7

Cliënten die geen gebruik kunnen maken van openbaar vervoer komen in aanmerking voor een vervoersvoorziening. Dit is op de eerste plaats het collectief vervoer. Alleen in situaties waarin men geen gebruik kan maken van dit collectieve systeem kan een vervangende voorziening worden getroffen. Kortom: het college onderzoekt eerst of het collectief vervoer de beperkingen voldoende compenseert.

Lid 8

De cliënt die gebruik maakt van het CVV is daarvoor een ritbijdrage verschuldigd. Er wordt geen onbeperkte kosteloze vervoermogelijkheid aangeboden. Immers ook een persoon zonder beperkingen moet voor vervoer kosten maken.

Artikel 3.2.10 Ondersteuning gericht op beschermd wonen en (maatschappelijk) opvang

Lid 1

Beschermd wonen en opvang is een centrumgemeente functie. Enschede is centrumgemeente voor Hengelo. Indien blijkt dat een persoon opvang of beschermd wonen nodig heeft, wordt de situatie gemeld bij de centrale toegang tot opvang en beschermd wonen Twente (CIMOT). Vanuit het CIMOT wordt, door middel van een zorgvuldig onderzoek, de noodzaak beoordeeld.

De voorzieningen opvang en beschermd wonen kennen verschillende vormen en lopen van lichtere vormen van ondersteuning naar zware ondersteuningsvormen. Er wordt naar gestreefd om met de lichtste vorm van ondersteuning het noodzakelijke resultaat te behalen

De voorziening OZL kan in het algemeen nooit meer bedragen dan de ondersteuning die via beschermd wonen wordt geboden. Als de omvang in uren en kosten uitkomen boven hetgeen via beschermd wonen verstrekt wordt, dient onderzocht te worden of betrokkene aanspraak kan maken op beschermd wonen.

Lid 2

Indien een voorziening in de vorm van opvang of beschermd wonen noodzakelijk is, wordt bij voorkeur en indien mogelijk een plaats in de gemeente Hengelo gerealiseerd.

Artikel 4.1. Verplichtingen en kwaliteitseisen

Lid 1

De diensten, hulpmiddelen en dergelijke die een cliënt met het pgb wenst in te kopen moeten veilig, doeltreffend en cliëntgericht zijn en bijdragen aan het behalen van het beoogde resultaat. Het pgb moet bijdragen aan de zelfstandigheid van de cliënt en zijn afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt.

Lid 2

De cliënt moet, al dan niet met ondersteuning, in staat zijn om de aan het pgb verbonden taken uit te voeren. De inzet van een pgb vereist in ieder geval inzicht en verantwoordelijkheid op meerdere gebieden.

Dit wil zeggen:

- hij kan de administratieve verantwoordelijkheden aan;
- hij kan bepalen wat hij nodig heeft;
- hij kan de door hem ingeschakelde personen aansturen.

De cliënt kan zich bij een pgb ook laten vertegenwoordigen door een persoon/organisatie. Het college stelt hierbij de eis dat deze persoon of organisatie niet zelf de ondersteuning mag leveren. Het college kan hiervan afwijken.

De budgethouder kan een professional van een organisatie die tegelijk de leverancier is van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht, niet machtigen voor het aanvragen en beheren van het pgb. Hierdoor wordt immers een objectieve beoordeling van wat noodzakelijk is voor de cliënt, en de aansturing van de werkzaamheden bemoeilijkt. Dit kan ten koste gaan van het bereiken van de gewenste resultaten.

Als een cliënt het pgb in de informele sfeer besteedt, bijvoorbeeld doordat hiermee een familielid of kennis wordt betaald, is eveneens het uitgangspunt dat geen belangenverstrengeling mag ontstaan doordat deze informele hulp twee taken in zich verenigt, namelijk van zorgverlener en beheerder van het pgb. Hierdoor wordt immers een objectieve beoordeling van wat noodzakelijk is voor de cliënt, maar bijvoorbeeld ook de aansturing van de werkzaamheden bemoeilijkt. Dit kan ten koste gaan van het bereiken van de gewenste resultaten.

In sommige situaties is deze dubbelrol echter wel gewenst en mogelijk. Te denken valt aan de situatie dat de ouder het pgb van een kind beheert en tevens (een deel van) de ondersteuning levert. Of de situatie dat een zoon/dochter het pgb beheert van een hulpbehoevende ouder en tevens (een deel van) de zorg levert.

Als de budgethouder wil kiezen voor deze dubbelrol van de informele zorgverlener, is dit mogelijk als duidelijk is dat:

- cliënt geen andere keuze kan of wil maken;
- de kwaliteit van de verleende ondersteuning voldoende gewaarborgd is;
- het beheer van het pgb voldoende gewaarborgd is.

Dit moet blijken uit het gesprek dat hierover wordt gevoerd. Ook kunnen de ervaringen die er vanuit het verleden eventueel al met ondersteuning en pgb-beheer zijn, hierbij een rol spelen.

Omdat de combinatie van pgb-beheerder en uitvoerder van ondersteuning kwetsbaarder is, kan ervoor gekozen worden de indicatieduur te beperken of om frequenter tussentijds te onderzoeken hoe de ondersteuning en het beheer van het pgb verloopt.

In lid 3 wordt aangegeven dat de cliënt met de aanbieder altijd een zorgovereenkomst sluit waarin onder andere de wijze van declareren is opgenomen. Daarnaast wordt een koppeling gemaakt met het ondersteuningsplan, waardoor getoetst kan worden of de besteding van het pgb doelmatig en kwalitatief is.

Lid 4

Soms is het noodzakelijk dat het college andere eisen kan stellen. Denk hierbij aan de situatie dat de ondersteuning wordt verleend door een persoon uit het sociale netwerk. Deze persoon staat niet ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Op grond van dit artikel heeft het college nu de mogelijkheid om andere eisen te stellen aan de zorgovereenkomst.

Lid 5

In de zorgovereenkomst staan de afspraken tussen de cliënt en de zorgaanbieder. Hiermee is duidelijk wat de rechten en plichten van beide partijen zijn. Voorwaarde voor betaling van het persoonsgebonden budget is dat een zorgovereenkomst wordt overlegd die voldoet aan de eisen van de SVB waaruit duidelijk blijkt welke prestatie de hulpbiedende instantie of persoon gaat leveren en tegen welke vergoeding gedurende de looptijd van het persoonsgebonden budget.

Lid 6 benadrukt dat de hulp vanuit het sociale netwerk niet tot overbelasting mag leiden van betreffende persoon.

Lid 7 regelt dat tussenpersonen en belangenbehartigers niet betaald mogen worden uit het pgb.

Lid 8

De cliënt is verplicht om de mobiliteitsbevorderende voorziening in voldoende te verzekeren en te onderhouden.

Lid 9

Dit lid behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 4.2 Combinatie van voorzieningen

Als de aanvraag betrekking heeft op meerdere voorzieningen, dan heeft de cliënt de keuze om een deel van de voorzieningen in de vorm van een pgb aan te vragen en het overige in de vorm van zorg in natura.

Artikel 5.1 Intrekken oude regeling, inwerkingtreding en citeertitel

Lid 1 bepaalt de inwerkingtreding van de beleidsregels.

Lid 2 legt vast hoe de beleidsregels moeten worden aangehaald.

In lid 3 wordt het oude Besluit ingetrokken. Het besluit wordt ingetrokken op het moment dat de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo, 2^e wijziging in werking treedt.